

CEHENNEM VE ZEBANİLERİ

Kur'an bana ders verdiği iman esaslarına inanmamı "dogma" denilen tecrübeye tasdike dayanmadan iman etmemi istemiyor. Ders verilen bütün iman esaslarının hakikatlarını insana yaklaştıracak tasdik ettirecek numuneler varlık sahasında alem-i şehadetle gösteriliyor. Buna bir misal noktasında geçmişte ihsan edilen bir manayı, tefekkürü dersimin içine alacağım. Bu tefekkür Kur'an'ın dört ana konusu olan Ahiret rûknünün yeniden diriliş yoni haşir akidesinin varlık sahasında nasıl numuneler ile akla yaklaştırıldığına güzel bir misaldir.

KESİN BİLGİ VE NEBİ

1/20

Vahiyden kopuk ve nübüvveti tanımayan bilim ve felsefenin din hakikatına karşı göstermiş olduğu direncin bir sebebinin din ve onun ifade ettiği hakikatların "rasyonel" olmaması olarak ifade ettiklerini anlamıştık. Ve bu iddialarının boş ve asılsız olduğunu "Allah'a iman" hakikati üzerinden bir önceki tefekkürde izah etmiştik.

Nebi ile verilen bilgiler zannedildiği gibi "kuru ve altı boş bir inana öğretisi" değildir. Son nebi olan Hz. Muhammed (ASM) Kur'an ile tebliğ ettiği bilgiler "yukinun" hakikatına yani **ikna eder** ve **ikna ederek inandırır**.

Bu ikna yöntemini de insanın en azından beş duyusu ile müşahede ettiği kainat ve insanın kendi yaratılışı üzerinden yapılır.

Varlığımızın delillerini kainatta ve kendi nefislerinde onlara göstereceğiz.

{FUSSİLET-53}

Buna bir misal verecek olursak;
Nübüvvet makamının reisi Hz. Muhammed
(ASM) Kur'an ile vermiş olduğu "yeniden"
"diriliş" yani ahiret aleminde vücuda
gelecek bir yaratılışın varlığı bilgisini
vermiş. Buna ilk muhatap olan insanlar-
dan bazıları ve günümüzde bazı bilim
insanları ve felsefeciler

"Şu gürümüş kemiklere kim can verecek"
(YASİN - 78)

demişler. Kur'an bu soruya cevabi ayetler
içinde sistematik ve sürekli yaratılış-
ları ve o yaratılışların hicaten bir anda
vücuda gelmesini ve bunun insanın müşaha-
de sahasında sürekli yapılagelen bir şey
olduğunu göstererek ikna edici ve rasyonel
bir şekilde verir.

Önce bugün bilim ile kabullenen ve izlenen
insanın ilk yaratılışını nazara verir

İnsan bizim kendisini az bir sudan (meniden)
yarattığımızı görmedi mi?
(YASİN - 77)

ilk yaradılış nazara veririz ama her insan kabul eder ki ilk yaradılış zordur.

Bir şeyi bir kere yaptıktan sonra o şeyi ikinci üçüncü kere yapmak kolaydır. Bu moranın insanıyet tarafından kabulü kolay olduğunda Hâlik yani yaratıcı mahlukat seviyesinden bu örnekle yine ikna edici bir ifadeyle

Onları ilk defa var eden kimise yine O diriltecek (YASIN 79) der ve akla havale eder.

İnsana kendinde göreceği bu delillerin yanında "yeniden dirilişin isbatını" müşahade ettiği **Kainat üzerinden** de gösterir. Kısın ölmüş kainatı kuru kemikler hükmündeki ağaçları nazara verir ve der ki :

Allah'ın rahmetinin eserlerine bak!

Yeryüzünü ölümden sonra nasıl diriltiyor.
Şüphe yok ki O, ölüleri de elbette diriltecek.

(RUM-50)

İnsan "insaniyetini" kullandığında nebi vasıtası ile verilen bilgilerin ismi olan vahye muhatap olup onun eğitimine tabi olduğunda, "aklettğinde", "baktığında" "düşündüğünde" vahyin yarı din hakikatını ifade ettiği bütün iman esaslarına duygusal bir seviyede, kültürel bir seviyede ön kabulleniş, ve taklide bina edilmiş bir şekilde değil ikna olmuş, yakın yarı müşahade eder derecesinde, akli ve kalbi bir mutmainlik içinde iman eder. Nebi ile verilen bilgiler bu cihetle kesinlik ifade eder.

Bu kesinliğe ulaşmak iman eğitimi ile olur. Bu eğitimi önemsememiş ve gerekli görmemiş kişiler isterse müslüman olsunlar ayetini ifade ettiği "ONLAR" hitabına mazhar olamazlar. İmanları taklidi yasantıları taasubi olur.

"ONLAR KESİNLİKLE İNANIRLAR"
(BAKARA-4)

Bu misalde görüldüğü gibi yeniden dirilis tedrici olarak varlık sahasında nazara verilerek hasır tasdik ettirildi.

Diğer tarafta insan kendi mahiyet-i camiası ile bütün alemlerin derc edildiği bir varlık. Kainatta her ne varsa bir numunesi insana konularak bu numuneler ile o alemlerin varlığı tasdik ediliyor. Gayb olan alemler mutlak bilinmezlik hükmündeki kayıplar olmaktan çıkarılıyor. Misal olarak

RUHUM	→	ALEM-i ERVAHTAN
HAYALİM	→	ALEM-i MİSALDEN
HAFIZAM	→	LEVH-i MAHFUZDAN
VİCDANIM	→	MAHKEME-i KÜBRADAN

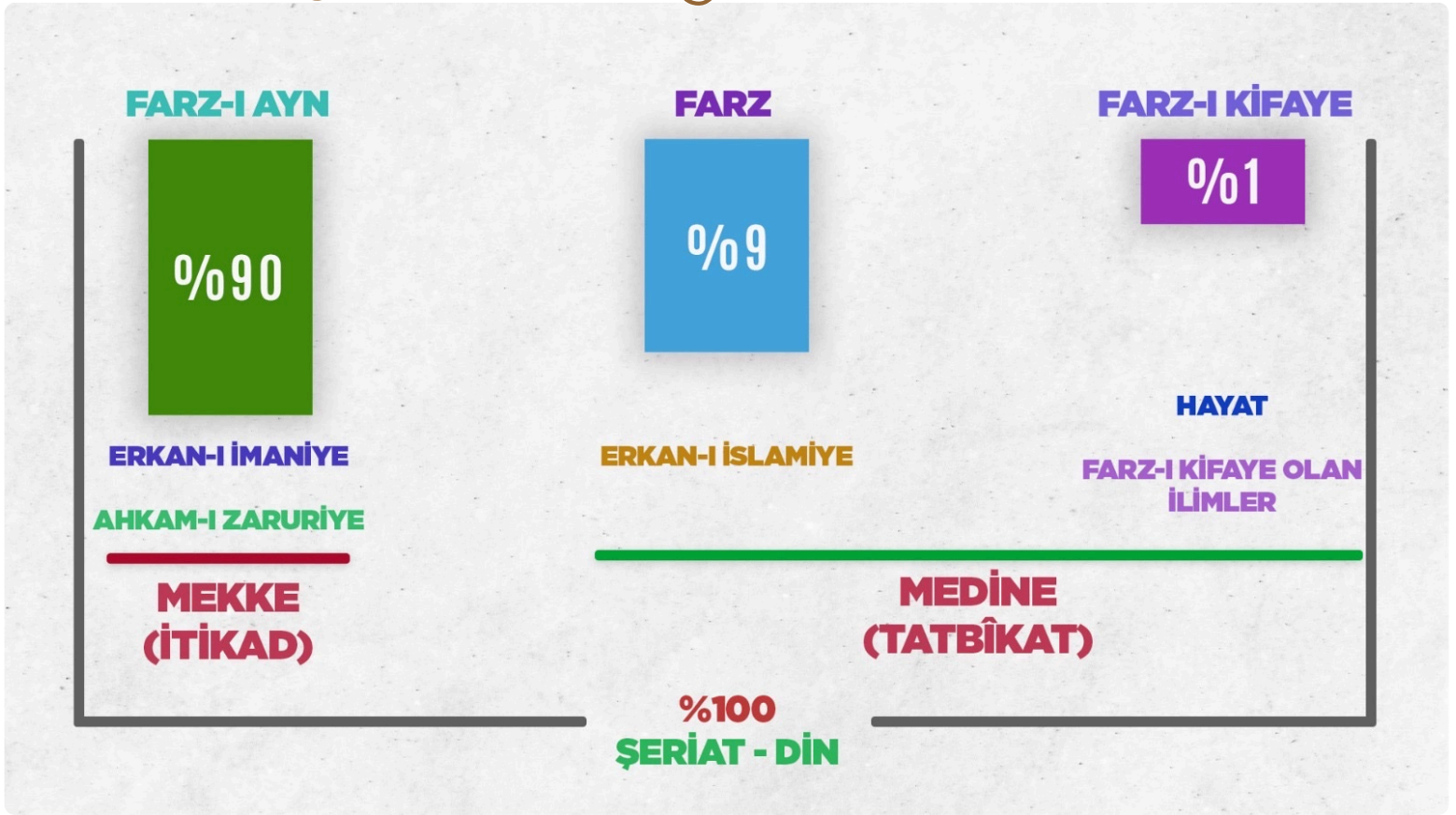
Dolayısıyla ile alem-i ahiretin iki külli hakikati olan Cennet ve cehenneminde bende numunelerini koymuş olmalı ki koymuş. Oralarda görecekğim mükafat ve mücazatin bu dünyada da bana tattırıp cennet numuneleri ile hayra ve amel-i salihе teşvik, cehennem numuneleri ile beni küfür, isyan ve günahıtan uzaklaştırıyor. Dolayısıyla ile Kur'an bana aslında ahirete göre yaşama dersinden önce ahiretli yaşam dersini veriyor.

Efendimiz (asm) getirdiği din tabilerine ahirette göreceklere bir saadeti vaad etmiyor. Tahkiki bir şekilde Kur'anla beşeriyetini islettiren, insaniyette terakki eden kişiye hem dünya hem ahiret saadetini ders veren netice veren bir şeriatı elinde tutmuş ders vermiştir.

hakikat almıştır. Elinde de insanların saadetini temin eden bir şariat tutmuştur ki, libasa benzemiyor; cild ve deri gibi yapışık olup, istidad-ı beşerin inkişafı nisbetinde tevessü' ve inkişaf etmekle, saadet-i dâreyni intac ve nev'-i beşerin ahvalini tanzim eder. O şariatın kanunları, kaideleri nereden gelmiş ve nereye

İMAN CENNET ÇEKİRDEĞİ

İman bir suur hali ve intisabdır. İtikad alemidir. Ve imanın göstergesi itikadın libası hayattır, fiillerdir. Muhakemat derslerimizde yakaladığım mana üzerine bu manayı söyle zihnime yakınlaştıracam



Yüzde doksan dokuzluk olan itikat kendini **libas yeni müsahhas** olarak hayatta gösteriyor. Hayat yorumlamam ve o yorumlamalara karşı gösterdiğim reaksiyonlar beslediğim yeri aldığım terbiyeyi gösteriyor.

İmana dair **Münafıklar** bahsinde geçen şu tanımı çok önemli

NUR-U İMANIN İNSANIN BÜTÜN EF'AL VE ASARINA SİHHAT VE İSTİKAMETİ VERMEK SANINDANDIR

Bu fikri, hissi ve fiili istikamet neticesi ortaya çıkan netice-yani amellerin, halin adı hidayettir. O hâl ve vaziyet ruhun cenneti oluyor. Bu mûna **i'caz'da** şöyle nazara veriliyor.

"Hidayetin neticesi, semeresi ve hidayetdeki lezzet ve nimet nedir?" diye sual eden sâile cevabdır. Yani **hidayette saadet-i dareyn vardır**. Hidayetin neticesi, nefs-i hidayettir. **Hidayetin semeresi, ayn-ı hidayettir**. Zira hidayet haddizâtında büyük bir nimettir ve vicdanî bir lezzettir, **belki ruhun cennetidir** (**nasıl ki dalalet, ruhun cehennemidir**); ve bilâhere **âhiretin felâh ve saadetini** intac eder.

Hidayet istikameti gösteren bir vaziyettir. Benim yaptığım işin, içinde bulunduğum halin iyi ve seriat dahilinde olduğunun vâfıdır. Bu hal üzere bunun devamı için tesvik sadedinde ruh o holden lezzetlenir adeta cenneti bu dünyada bana tattırır yasatır.

Müsbet manada cennet bana bu dünyada hissetirilip tasdik ettirildiği gibi **cehennemde bana bu dünyada hissetirilip tasdik ettiriliyor** olmalı. Ama nasıl ve ne şekilde?

Nasıl ki

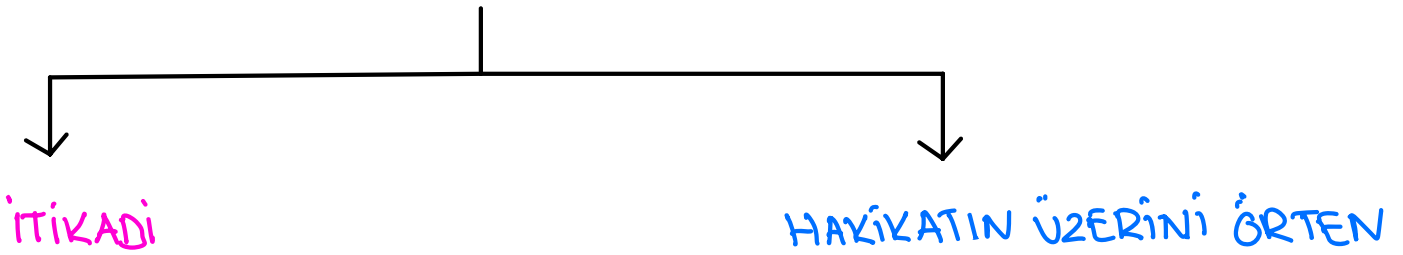
İman hakikatı öyle bir çekirdektir ki, eğer tecessüm etse, bir cennet-i hususiye ondan çıkar; o çekirdeğin şecere-i tûbâsı olur dedim.

aynı konuniyet ile küfür dahi **cehennem**in bir çekirdeğidir

Nasılki küfür, Cehennem'in bir çekirdeğidir. Öyle de; Cehennem, onun bir meyvesidir. Nasıl küfür, Cehennem'e duhûlüne sebebedir; öyle de Cehennem'in vücuduna ve icadına dahi sebebedir. Zira küçük bir hâkimin

Burada küfür tanımını çok iyi yapmak ezberden kurtarmak gerekir. Kafir ve küfür ikiye ayrılır. Birinci ve en bilinen manası altı iman esasının birini yada hepsini yada Kur'an'ın nas hükmündeki bir emrini reddeden itikadi kafir ve küfür ehli. Diğeride bir hakikatın üstünü örten saklayarak hakikatın küsufa tutulmasına sebep olan manasında kullanılan bir kafir ve küfür tanımı var ki çoğu zaman içinde bulunduğum ve bulunulan bir gerçek.

KÜFÜR - KAFİR



Risale-i Nur bu zamanda Kur'an'dan aldığı dersle her iki küfürün içeriğini **ve neticesi olan büyük cehennemi** bugün yada gösterip isbat ediyor. Bir iki misal ile konuyu zihnimde sabit eyleyeceğim.

Ve kavga ve müzahametın meydanı olan dağdağa-i hayata hücum gösteren âlemin, binlerce musibet ve müzahamelere karşı yegâne nokta-i istinad yine marifet-i Sâni'dir.

Evet her şeyi hikmet ve intizam ile işleyen bir Sâni'-i Hakîm'e itikad etmezse ve alelamyâ kör tesadüflere havale ederse ve o beliyyata karşı elindeki kudretin adem-i kifayetini düşünse, ister istemez tevahhuş, dehşet, telaş, havftan mürekkebe bir halet-i cehennemünün ve ciğersikâfe düşecektir. O ise

İnsan varlık sahasında bütün alemle irtibatı olan bir varlık.

Ve bu alakadarlık ile mahiyetindeki nihayetsiz aczi ile fakrı ile varlık sahasında her on yenilenen yaratılış ve hadisat karşısında onu yorumlamakla meşgul olan bir varlık. Burada öncelikle mahiyetindeki nihayetsiz acz ve fakrın farkındalığını yakalayıp kabile reisinin ismini almak yani İslam'ın alemi olan Allah itikadı ile bütün var oluşu anlamlandırmak devamında bu Allah diye vasıflandırdığım ilahi doğru tanıyarak bir fikir inşaasını yapmam gerekir.

gülmeyi ağlamak, terhisatı soymak ve talan etmek tevehhüm etmişsin. Aklını başına al, kalbini temizle. Tâ, şu musibetli perde senin nazarından kalksın, hakikatı görebilesin. Zira nihayet derecede âdil, merhametkâr, raiyet-perver, muktedir, intizam-perver, müşfik bir melikin memleketi, hem bu derece göz önünde âsâr-ı terakkiyat ve kemalât gösteren bir memleket, senin vehminin gösterdiği surette olamaz." Sonra o bedbahtın aklı başına gelir, nedamet eder. "Evet, ben işretten divane olmuşum. Allah senden razı olsun ki, Cehennemî bir haletten beni kurtardın." der.

Geniş dairedede hayat yorumlamamda neticede ortaya çıkan cehennemî halet Rabbimi bu vasıfların aksiyle tanımamdan kaynaklı.

Adil yerine zalim, merhametkâr yerine acımasız, raiyetper-
ver yerine yarattıklarını unutan, muktedir yerine herseye
gücü yetmeyen, intizomperver yerine düzensiz ve anlamsız
iş yapar, müsfik yerine şefkatsiz bir zâtı tanıyınca
neticede vücûda gelen bu fikrin neticesi cehennemî
halet oluyor.

ENFÜSTE CEHENNEMİ YAŞATAN HALET

Bu nokta için çok nokta ve bölüm ele alabilirim. Ama
meseleyi temelden elde alıp bir yerden çok noktalara
bakış açısını netice verecek bir metod izleyeceğim.
İlk ve esas nokta insanın doğru tanımlanmasıdır.

Birinci Nokta:

İnsan, nur-u iman ile a'lâ-yı illiyyîne çıkar; Cennet'e lâayık bir kıymet alır. Ve
zulmet-i küfür ile, esfel-i safilîne düşer; Cehennem'e ehil (olacak) bir vaziyete
girer. Çünkü iman, insanı Sâni'-i Zülcelal'ine nisbet ediyor; iman, bir intisabdır.
Öyle ise insan, iman ile insanda tezahür eden san'at-ı İlahiye ve nukuş-u
esma-i Rabbaniye itibariyle bir kıymet alır. Küfür, o nisbeti kat'eder. O kat'dan
san'at-ı Rabbaniye gizlenir. Kıymeti dahi yalnız madde itibariyle olur. Madde
ise, hem fâniye, hem zâile, hem muvakkat bir hayat-ı hayvanî olduğundan,
kıymeti hiç hükmündedir.

Bu sırrı bir temsil ile beyan edeceğiz. Meselâ: İnsanların san'atları içinde
nasılki maddenin kıymeti ile san'atın kıymeti ayrı ayrıdır. Bazan müsavi,
bazan madde daha kıymetdar, bazan oluyor ki; beş kuruşluk demir gibi bir
maddede beş liralık bir san'at bulunuyor. Belki bazan, antika olan bir san'at,
bir milyon kıymeti aldığı halde, maddesi beş

kuruşa da değmiyor. İşte öyle antika bir san'at, antikacıların çarşısına gidilse,
hârîka-pişe ve pek eski hünerver san'atkârına nisbet ederek o san'atkârı yâd
etmekle ve o san'atla teşhir edilse, bir milyon fiatla satılır. Eğer kaba
demirciler çarşısına gidilse, beş kuruşluk bir demir bahasına alınabilir.

İnsan tanımı İslama ulaşmak için en kestirme ve sağlam bir yol. İnsanın tanımını ve Kur'an'a göre varlık içinde konumlandırmasını yapmayınca beden ve hormonal yapı olan "hayat-ı hayvani" esas oluyor. İnsaniyetimi küfür ile örtüp hayvaniyet mertebesine indiriyorum.

İnsaniyetimi beşeriyet seviyesinde cesed ve hormonal yapı ile anlamlandırırdığımda melekut boyutumun unuttuğumda bütün problem burada başlıyor.

Zira bu yorumlama hatası dünyayı da yorumlama hatasını netice verecek.

İnsanı yanlış anlamlandırarak büyük insan olan dünyayı da yanlış anlamlandırması kaçınılmaz bir sonuçtur.

Dünyanın üç yüzü var:

Birinci yüzü:

Cenab-ı Hakk'ın esmasına bakar. Onların nukuşunu gösterir. Mana-yı harfiyle, onlara âyinedarlık eder. Dünyanın şu yüzü, hadsiz mektubat-ı Samedaniyedir. Bu yüzü gayet güzeldir. Nefrete değil, aşka lâyıktır.

626

İkinci yüzü:

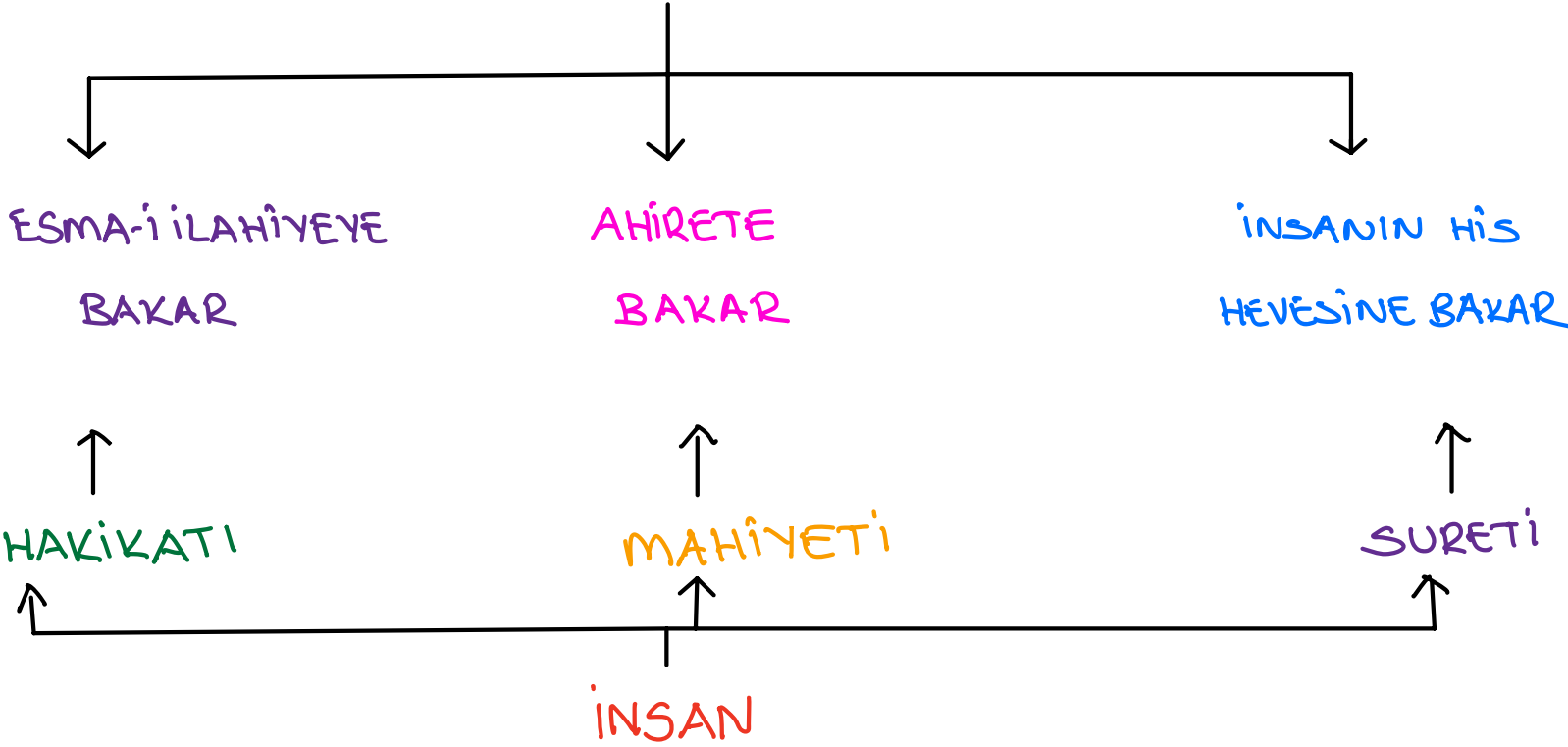
Âhirete bakar. Âhiretin tarlasıdır, Cennet'in mezraasıdır, rahmetin mezheresidir. Şu yüzü dahi, evvelki yüzü gibi güzeldir. Tahkire değil, muhabbete lâyıktır.

Üçüncü yüzü:

İnsanın hevesatına bakan ve gaflet perdesi olan ve ehl-i dünyanın mel'abe-i hevesatı olan yüzdür. Şu yüz çirkindir. Çünkü fânidir, zâildir, elemlidir, aldatır. İşte hadîste vârid olan tahkir ve ehl-i hakikatın ettiği nefret, bu yüzdedir.

Buradak: kanuniyet ile insanında üç yüzü vardır.

DÜNYANIN ÜÇ YÜZÜ



Dünyanın üç yüzü var olduğu gibi küçük kainat olan insanında üç yüzü var. İnsanın hakikatı herşeyin olduğu gibi esma-ı ilahiyeye bakar. Mahiyeti ise tamamen bekaya ahirete müteveccihdir. Sureti ise mülk cihetiyle hormonal yapıdır. Kendimi suret ile anlamdırırsam dünyanın üçüncü yüzüne hasır. nazar eder cüziyat ile hemhal olup boğulur giderim. Kendime madde üzerinden anlam yüklediğimde en büyük derdim cesed yarı mülk olacak dışla uğraşmaktan içi yarı melekutu unutacağım. 23. Söz'de geçtiği gibi dışı senlik bir sıray ama içi bomboş harabe bir yapı haline geleceğim. Tatmin olamayacağım bir mahiyetle mülk boyutu ile

Dini hakkin ders verdiđi insan tanımını dođru anlayamayıp kendime baktıđım gibi dūnyaya da bakınca netice mūlk ve melekut, madde ve mana uyumsuzluđına dūşūyorum. Mūlk cihetiyle anlamlandırđım insanıyetimi dūnyanın mūlk cihetiyle tatmin etmeye çalışıyorum netice olmuyor. Mūlk cihetiyle benliđime temas eden seylere o kadar takılıyorum ki kırgınlıklarım kūskūnlūklarım bitmiyor. Dūnyayı elde etme çalışıyorum maddi imkanlar artsa da huzurum olmuyor, elime her geçen seyde benim gibi fani elimde durmuyor.

Cehennem kelimesinin bir anlamı vadi yani iki dođ arası anlamında taşıyor kōk olarak. Mahiyetini unutan kendini yonluş tanımlayan her insan kalp, ruh, vicdan gibi insanıyetinin ihtiyaclarına göz kapamakla beşerıyetine hasır. nazır etmekle iki vadi arası sıkışıyor cehennemi haleti yaşıyorum. Aynı noktada kanunıyet olarak da dūnyanın iki sretteki esma ve ahirete bakan yönūnü unutup fani gecici mūlk boyutuna bakarak yine mūlk ve melekut arasında kalıp cehennemi yaşıyorum.

Cennet kelimeside cenin, cin gibi gizli olan, görūlmez olan icerde bir sey olan manalarına geliyor. İnsan ve dünya ve hadisatı gayba göre yani melekuta göre yani tevhide göre yorumlamakla hakikatı görmek hidayet üzere olmak cennetin bu dūnyadaki numnesidir.

📌 Bu minvalde şöyle bir soru sordum kendime; Hakikatta cehennemin sakinleri ve muti ve mübarek kulları olan küfür ve dalalet ehl-i için azab melekleri olan zebanilerin bizde ve bu dünyadaki numunesi nedir ?

📌 Şöyle bir mana aklıma getirildi

Zebanilerin bende ki karşılıklar

📌 Kur'an ve sünetten mahrum bir fikir,his ve fiil hali olan bedbilik ile kainat ve hadisat tevhid şuurundan baktığımda nazarımdaki çirkin vaziyetlerin neticesi oluşan ruhi ve kalbi azab

📌 Eşyada gözüken zeval ve firakın anlamsızlığı ile kalbi ve ruhi ızdıraplar

📌 Var oluşa karşı yaptığım su-i zannın devamı olan ve insanlara da teşmil ettiğim su-i zanla onlara duyduğum adavet,hased,kin,öfke halleri.

📌 Liste uzadıkça uzar. Kur'an ve sünetten mahrum her nazar ve o nazar ile eşya ve hadisata bakışımın en nihaye insanlara beslediğim menfi hislerin iç dünyamızda oluşan kalp ve ruh sıkıntıları ve bunların verdiği manevi azab zebanilerin bendeki numuneleri olarak gözüküyor.

📌 Kur'an'ın iman eğitiminden mahrum güzel görememek, güzeli müşahade edememekten fena şeylerle meşgul olmaktan mütevellid cehennemi halet bu dünyada bana cehennemi kübranın numunesini gösterdiği gibi bu nazar ve şuurun neticesi olan fikir,his ve filler de zebanilerin numunesi oluyor.

📌 Bu durum bana bu dünyada rahmetten gelen bir ikaz olup kendimi iman eğitimine tabi tutarak kurtulmam için bir teşvik hükmünde tecelliyatlarıdır

📌 Bu vaziyet ile rahmet bana manen diyor ki bu vaziyetinden kurtulamazsan bu numunelerin asıllarını cehennem-i kübrada ve zebanilerle yaşayacaksın asli vazifeni yap her şeyde her yerde rahmeti müşahade et fena pis ve çirkin arıyorsan nefsine ve "benlik mikrobuna" bak .

📌 Allah bu haletten ve vaziyetten iman eğitimi ile kurtulma gayreti nasip etsin zira bu vaziyetin yegane kurtuluş çaresi tahkiki iman eğitimi başka da yol yok...

ZEBANİDE BİZDE CEHENNEMDE

Yaşadığımız olaylarda göremediğimiz kusurumuz, hikmet ve adalet ve rahmeti görmememize engel olan perde önünde iş gören kişilere beslediğimiz su-i zan,kin,öfke gibi haller ZEBANİLERİN, bu hissiyatların sebep olduğu halette CEHENNEMİN dünyadaki numunesidir. Şuuru iman ile perde arkasına geçemediğimiz her an yanıp duracağız.....

Rahmetin senlendirdiği bir hayatı cehennem misal yaşıyorum. İtikodım hayat sahasında bana aman ve rahat vermiyor. İmanı tahkiki eğitimi ile düzelecek çok büyük sorunları görmezden gelip dinin şekli ve fiili ibadetleri ile uygulamaları ile çözeceğimi zannediyor. Bunları yaparak cenneti kazanacağımı zannedip temas ettiğim kim varsa ona cehennemi yaşıyorum. Böyle bir din anlayışının ahirette bana cenneti getireceğini zannediyorum. Yapmış olduğum iman tahkiki çalışmalarından çıkardığım sonuca bunun çok olabirliğini göstermiyor. İnşallah yanılırım....

Bu ders Sekizinci Defterimdeki Dünyevi Cehennem dersime bir tetimmedir.